

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Christi M.DC.LXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

verteres, talia intueri, quibus potiri mox certa erat, inter Angelorum occursum dulciter confopita, animula choris illorum inter solennes cantus & planus confociata, ac celestibus prodigijs à sponso honorata, quo ipso anno solemniter votis monasticis Deo renata est. Miracula inter mox ab obitu sacri tyrocinij Magistræ, gravissimo quo laborabat morbo, liberavit, & patri suo [secundum seculum] Philippo, nec non matri asthma laborantibus prodigiosè sanitatem restituit. Quæ & multa alia prolixius in vita ejus memorantur. Decessit 30. Aprilis, Martyribus voluntarijs accensenda, cruciatibus spontè assumptis, quos inter, ne pedes quidem nihil paterentur, calceolis suis duriora semina inferuit, ut non sine magno dolore Crucifixum suum sequeretur.

Eodem anno, eodemque in Cænobio sanctè in Domino requievit Ven. Agatha de Volti ex Opido Bivonensi orta, quæ non sine magna sanctitatis opinione sub Regula S. P. N. vitam extraxit, & nominis à morte immortalitatem meruit, die vigesimo Julij ad Cælos subtrahita.

Quo ipso loco sororem ejusdem Ordinis agens hoc ipso tempore, Maria de Roccaforte magnis non solum virtutibus emicuit, sed & eximijs, cum in vita, tum à morte miraculis à Deo fidelium devotioni commendata, fuit, super cujus sanctioris vitæ actibus solennis inquisitio, & ut vocant, Processus instituitur. Legendus Tornamira noster in Vita ejusdem.

ANNO CHRISTI M. DC. LXX.

Ipso profesto summi Monachorum Archiducis Benedicti decima Julij verè rediivus ad triumphos & latus tanti patris sui jungitur, evocatus è terris & Einsidleni magna Matris Archisterio Placidus ejusdem Abbas Princeps Marianâ Reginâ dignissimus, magnis sanè titulis, ut virtutibus, ad omnem posteritatem celebrandus. Is uti Benedictum Patrem verè per omnia Admirabilem, vitæ expressit mira imitatione, sic Matris quoque Virginis Benedictæ viscera in se ipso continuit, & pietate verè materna, non erga suos tantum, sed erga pauperes quoscunque gessit & exhibuit, ex cujus ore nil nisi Divinum, dignumque tanto Principe excidit. Fuit patientia admirabilis, nunquam sui dissimilis, imperturbato ut semper animo, sic vultu, fronte semper serena, ore modesto, ipsis quoque moribus, nil nisi placidum referentibus, ita ut quicunque ipsum intuerentur, tanquam Dei Angelum revererentur. Varijs pro juribus Dei paræ conservandis, ærumnis & vexationibus tentatus,

erga adversarios ita se habuit, ut erga amicissimos, ægerrimè ferens, si quis de ipsis male loqueretur, tali tolerantia, quæ canonizari mereretur. Proximis ante mortem mensibus omnibus se curis abdicans, soli Numini summâ industriâ vacavit, & Angelorum Reginæ totum se servitijs addixit, cum Angelis deinceps obsequijs certare visus, totamque ipsi gubernationis suæ commendare administrationem. Febri denique correptus, tali ad supremam dormitionem devotione se disposuit, tali fervore extrema Sacramenta suscepit, ut nemo satis intuitum miraretur, donec felicem animum Creatori transmitteret, ingenti quàm primùm concursu hominum factò sacrum corpus venerantium & linteolis contingentium, non sine miraculorum aliquot evidentijs demonstratione, è quibus parvulus graviter ægrotus, mirè convalevit, & non nemo è Cantonibus capitis dentiumque gravissimis doloribus acriter laborans, subitum curatus est. Nec dubium haud minimum deinceps posse ad suum confugiennes tumulum, & subsidium invocantes adjuvare. Successit felicissimæ electioni procul dubio patrocinate Matrefamilias Augustissima Einsidleni Augustinus, magno Aurelio Augustino, cæsi post tot secula, uti nomine, sic eruditione nulli nostrâ ætate secundus, hæresumquæ felix profigitor, ejus procul dubio, *quæ cunctas Hæreses sola interemit in universo mundo*, patrocinio & subsidio, Romanæ Ecclesiæ deinceps etiam, insigni cum Ordinis & primæ gloriæ ostensione operam navaturus. Assurgit summa ejusdem industria, generosissimique conatibus, Augustissimæ Cælorum Imperatricis, Augustissima Basilica, in magnum splendorem Hæreticorum oculis invisum, toti Helviæ gloriosum, in asylum perenne, ad Auxiliatricem Christianorum respicientium & confugientium, in perenne etiam pietatis tanti Præsulis, & Principis monumentum, cui de hoc ipso nunquam satis gratulamur, successuque felicissimos apprecamur & ominamur.

Et quæ non signa, quæ non argumenta, quæ non experimenta hoc ipso tempore, Benedicti in suis Rediivi sunt eadem ipsa, quæ cum primævo Ordinis instituto orbi universo bona evenere, à literarum profanarum non minus quàm sacrarum promotione, cum ipsorum etiam Hæreticorum testimonio primæ omnium scholæ & Gymnasia in Monasterijs originem habuerint, in quibus una cum studijs virtutum & sanctitatis omnes adeoque & felicitatis iacta sunt fundamenta, ita verò hodiè, si ullo unquam tempore aut sa-

eulo,

Eulo; eadem non solum efflorescunt, sed fructibus quam dignissimis, beant Europam universam, ita utrix ullum celebrioris nominis, & fortunæ extet Cænobium, in quo non Humaniora solum studia, sed altiora Philosophiæ, Theologiæ, quin & Canonum, aliæque quæcunque ad eruditionem solidiorem spectantia certatim suscipiantur, & promoveantur, quin & ad Universitates toto terrarum orbe celeberrimas tales extrahantur professores, qui cum omnium sæculorum eruditis comparati, etiam in admirationem summam abrepturi sint omnem sæculorum posteritatem, eujusmodi nostra ætate Parisiensis, Salmanticensis, Dolana, & pleræque aliæ tota Europa Universitates gloriando ostentant, & nos paucos è plurimis hujus decursu operis commendavimus, celebraturi longè plures, nisi modestia Religiosa supersticum non permitteret, & rubor verecundus pro hiberet. Certe quod olim Fulda, Hirsaugia, Cluniacum, Casinense, Cavense, aliæque præcis sæculis Archisteria, suis quæque Regnis ac Provincijs æterna cum nominis gloria fructuque Provinciarum incomparabili præstitere, præstant, superantque multis partibus hodiè pleræque, cum Galliarum, tum Hispaniarum, sed & Germaniæ nostræ Monasteria, S. Galli, Einsidlense, Campidonense, Weingartense &c. Quorū illud nuper ex cineribus Phœnicis instar mirificè resuscitatum, in augustiorem prima fundatione splendorem excitatum, Quatuor Virorum S. R. I. Prælatorum Principum numeros omnes explet, in hoc Fuldæ superius hujus Ascetis litterarum professionem, Cathedrâsq; in exteros commendantibus, ipsi generosissima nobilitate viri, ut & Religione cultissimi in suas partes trahunt veteresque imitati Ascetas, nihil se dignius ducunt, quam nobilitatem Religionem que eruditionis laurea coronare. Et quid dicam de sacrarum promotione litterarum, & divinorum imprimis voluminum religiosissima, & dignissima conservatione, ad confusionem, & damnationem Hæreticorum sempiternam, dum quantis fraudibus, scelere, & infandis diabolicisque conatibus Falsarij illi Scripturarum, in corruptendis Biblijs, detrucandis, totis libris, totisque capitibus dies noctesque laborant, nostri impuritate eorundem, & incorrupta veritate asserendâ expensas ingentes faciunt, plurimumque operæ insunt, innumeras penè Bibliothecas, tantis thesauris implendo, ut in una sæpe earundem ad viginti, ad triginta, pluræque sacrorum voluminum Exemplaria, quingentos, sexcentos, sæpè octingentos, pluresque ætate Scriptoris annos

excedentia ostentent, quibus omnibus secundum capita, sententiâque verbatim inter se comparatis manifesto appareat orbi, & posteritati, universis, quanta fide, quantaque animi calamique synceritate incorruptissimam veritatem, verbique divini dictamen posteris conservârint, dum inter paucissimos sæpè annos Hæretici eadem toties ediderint, sensu verbisque corruptissima, Deo ipsi ejusque verbo, in quo tantoperè gloriantur, inexplicabili perfidia, adversantes, etsi possent, omnia Numinis dictata scelestissimè exsufflantes. Et qua intra duodecim ab initijs Ordinis sæcula corruptio Bibliorum, consequi debuisset, si pari modo, adeoque perfidè, uti nunc dicti falsarij Biblia tractassent? que uti & sanctorum Patrum scripta verè Religiosi religiosissimè, & purissimè, uti semper venerati sunt, etiam posteris transmisere, & conservare. Ita ut planè non possit non constare cælo non minus quam terris quantum hodiè debeant industriæ nostrorum & fidei in tanto thesauro tam cautè, tamque castè fidelibus custodito, & asservato. Nec minus argumentum Redivivi in suis Benedicti hodiè est ipsius tam, quam filiorum sancta Hospitalitas, innumeris, recentissimisque diversissimorum Cænobiorum exercitio quotidiano comprobata, sed & à Numine etiam miraculis commendata, hujusmodi exempla aliquot ipso hoc Opere dedimus, & Casini inexhausta liberalitas, ut & Montis-Serrati neminem non peregrinorum in magnam rapiunt admirationem. Certe Montis Serrati Archisterium in stuporem rapiens Europam universam, oculato testes suæ Hospitalitatis innumerabiles habet eosque inter sexcentos summa nobilitate & potentiâ Principes, quorum plurimi seriò sunt attestati omnes suos reditus in tot mortalium alenda millia minimè suffectura, si totos subinde occurrentium quasi exercitus sibi alendi essent, ac præcipuè si quivis prodignitate Familiæ & muneris sic excipi, & tractari deberet. Ut reverà eò loci res se se habet, stupentibus ipsis ejusdem Archisterij Religiosissimis Ascetis ad servitia hospitem designatis, cum non nisi prodigiòse, omnia ad manum affluere cernant, & quicumque eò currunt eòque inter subinde etiam Hæretici non possint non attoniti tantum aspiciere miraculum ex quorum maximi nominis Viro oretenus intellexi, nunquam religiosius de miraculis Catholicorum sensit, & in Calvinismo suo fluctuasse, quam cum ibidem tridui hospitiò usus esset, cumque ægre inde se divelleret, octiduum totum in urbe Montis subjecta admirationis gratiâ ne dicam Religionis.

nis, substituisse. Casini liberalitas, & ipsa quotidiana redivivè semper primavæ charitatis anno jubilæi millesimo sexcentesimo quinquagesimo ultra septingentos hospites cum plausu excipiens, eosque inter magni nominis, cum sacros, tum profanos, ita omnes pro dignitate resectos, & admiratione attonitos à se dimisit, ut qui discesserant, nunquam satis & religionem loci, & liberalitatem deprædicarent. Quid si S. Justinæ de Padua aliorumque, per Italiam Cænobiorum effusam in pauperes liberalitatem deprædicare tentem, quid si aliorum Hispaniæ Cænobiorum? quid si Cluniaci, Luxovij, aliorumque Galliæ Monasteriorum? quid si Germaniæ etiam nostræ, tam superæ quàm inferæ, Helvætiæ, Sveviæ, Austriæ innumeras & penè immensas largitiones! ego sanè ipsius præsens interfui, cum in celeberrimo illa & splendidissimo Superioris Austriæ Cænobio Cremphanensi anniversaria Fundatoris memoria memorabili sanè unius diei in pauperes eleemosynâ, aliquot supra sexaginta grandi mole & pinguedine boves mactati, virgum in pauperes distribuerentur, addita cuique magna panis, farina, & vini portione, cuiusmodi largitionem summam, si in sola Germania nostra adnumerare, & quasi coacervare conarer, opus quidem tentarem laboriosum satis, sed quod non solum magnos Principes, sed & Reges haud minimum percelleret & in Benedicti adeo clarè in suis Redivivi raperet æstimationem. Quid si ad aliorum me convertam tota Europa opificum, Civium, vicinorumque Cænobijs sustentationem, quorum opificia & labores tantum merentur mercedis, tantumque pecuniæ & alimentorum, quod ipsum vel cogitare solum, cuius rem pensulacius attendenti facile erit, cognoscere. Ad altiora ascendo, à pauperibus ad ipsam quoque Nobilitatem, in qua etiam hodiè & elevanda, & sublevanda se se totum in suis Redivivum, impendit, & superimpendit liberalissimus in omnes Monachorum Archidux Benedictus. Certè in Germania sola, quanta, ut olim, sic hodiè, conferre in Nobilitatem, non Equestrum solum, sed Baronum, Comitum & Principum consueverit beneficia, integrum & benè magnum Volumen requireret, ita ut vel sola enumeratio Familiarum plura sexcentis, imò mille, hisque ipsis multo plura folia requireret, quæ Benedictinis Cænobijs amplissimas sæpè ditiones, Præfecturas, & bona penè innumera in beneficium accepta etiam usque hodiè possident, iisdemque summa cum utilitate liberorum seræque posteritatis, liberalissimè fruuntur. Memini in Benedictina Aquila, quan-

tis beneficijs Nobilitas, à solo Divitis Augiæ Cænobio affecta sit, ita ut ultra sexcentos Beneficiarios & Feudatarios numeraret, & quos non eiusmodi aluerunt olim, aluntque hodiè vetustissima. Illustrissimæque Cænobia S. Galli, Tegernsensem, Einsidensem, Campidonensem, Fuldense, Murbacensem, aliaque plurima, certè solum S. Lamberti, in Superiore Styria, quanta non quantæque æstimationis Dominia, Urbes, Oppida, Arces, amplissimæque Possessiones in nobilitatem etiam summam Baronum, Comitum, Principum, quin & Archiducum contulit, quibus usque hodiè fruuntur plerique, & quamdiu quidem ritè agnoscunt, cum superna Numinis, & Sanctissimi Patris Benedicti solidâ benedictione, ita ut de hac multo plus quàm bonis ipsis, & bonorum possessione sibi possint polliceri, uti & vereri, ne, si beneficio tanti Patris abutantur, & ceu propria absque benedictionis agnitione usurpent, maledictionem mereantur pro benedictione. Certè ex Hæreticis plurima plurimi ita sacrilegè sibi usurpant, nec calamitatum suarum causas animadverunt, dum innumeris assidue interea maledicti execrationibus fluctibus iactantur, imò merguntur, huiusmodi exemplum universa Europa infelicissimum Angliæ Regnum præfert, postquam tot bona, totque dona tanti Patris à quo sanctæ fidei & innumerabilia alia recepit beneficia, sub Apostata Rege Henrico VIII. abligurivit. Fructus abligurationis & pestifundationis tantæ ex eo tempore, illi fuerunt, qui usque hodiè, decumanis fluctibus longè majores innumeram pestem, Britannia induxerunt, cum præfatus Rex ad omnem æternitatem detestabilis, suum profanum caput (convenientissimum utique detestabili Ecclesiæ) imposuisset, impia Jezabel Eliäberth illa suum impurissimæ Meretricis imposuit, & Natalem suum Virginum Virginis loco Calendario infernali invinxit, & rempublicam tot Hæresibus involuit, ut deliria Angliæ nec simplicissimi quidem genij homines admirentur donec succrescentibus Ecclesiæ tam miseræ & miserandæ longè pluribus, quàm Lerna infernalis caputibus, superioribus annis attonito ad paricidium inauditum, Orbe universo, in hoc unum convenientia tot capita, caput Ecclesiæ suæ pro Theatro publico solemnissimè obtruncarunt. Secutū unū ex altero malū, ut tot inter se collisa capita haud immeritò in Vesaniâ versâ innumera sibi Hæresum dictamina præfigerent, & à Cerbero infuso sibi cerebro, & inspirato huius quoque acti spiritu, in suamet ipsi viscera grassarentur, & sola proscripta è Britannijs, sancta veritate, Guaggerorum

innumerabilium Monstrorum feritate in caedes perpetuas, odia, dissidia, & Verbi Divini corruptissimas depravationes toti se effunderent, donec Rege denuo sibi imposto, quisque tamen Rege Majorem se crederet, Et latè circumspiceret innumerabilibus ex indè consequentibus Regni perturbationibus ac deinceps consequentibus, donec cum suo Proto Apostolo Cantuariensi Augustino, & qui hunc miserat, Maximo Ecclesiæ Doctore Gregorio & utriusque Archiparente Divo Benedicto, nec non cum S. Thoma, Cantuariensi item Archipræsule, è caelis ad Tribunal suum (res infanda prorsus & abominanda?) stultissimè & nequissimè citato & multo nequius damnato, tanto post reconcilientur, & pro maledictione, quam experiuntur quotidie atque utinam causam expenderent! mereantur benedictionem. Experiuntur hoc ipsum mali plurimi non solù ex Hæreticis rerum Ecclesiasticarum, & maximè Divi Benedicti, sacrilegis pervasoribus, & detentoribus, sed experti etiã sunt feri illorum posterii qui in detenta ejusmodi, ab Advocatis maximè Monasteriorum qui Beneficia in ius suum iniquissimè transtulerunt & usque hodiè sacrum profano non discernentes Benedicti in suis Redivivi potentiam nec agnoscunt nec reverentur, quibus utinam Deus meliora inspiret ne tam præfidenter & insipienter, ac quasi securè, iram Dei præstolentur. Sed misos faciamus pridem à cælo ipso excommunicatos & divinã sententiã damnatos acephalos & tamen tot sententiarum, quot capitum Anglos Hæreticos aliosque omnes sacrilegos rerum Divi Benedicti Pervasores. Ad alios Redivivi in suis Beneficiarios sermonem convertamus. Ex his innumera perè studiosorum Juvenum multitudo est in fundatis iam olim, & in hodiernã usque diem, incredibili sumptu conservatis & frequentatis, Collegiorum, Gymnasiorum, Scholarum, & ejusmodi ædium, in Italia, Hispania, Gallijs, Superiore & Inferiore Germania quorum iam aliqua memoravimus, & sexcenta memorare possemus, in quibus non sine maximis sumptibus Nostrorù incredibilis penè numerus Juvenum ad virtutem non minus quam literarum studia tanto tempore educata, & honestissimè tractata, etiam usque hodiè ad boni publici promotionem alitur, & egregiè instruitur. Ut nihil dicam de nobilitatis Equestris non minus, quã altiorum & illustriorum, minus tamen proprio sumptu ad studia, aliaque nobilium exercitia sufficientium, quorum plurimi non sine magna admiratione Benedictinæ liberalitatis Prælatorum Nostrorum munificentia ad di-

versas missi nationes benè instructis loculis uti & artibus non sinè magna gloria Laribus Patriis sunt redditi ad maximum nobilitatis & Familiæ ornamentum. Novi ipsius magni nominis Prælatum, qui supra quadraginta magna nobilitate Juvenes, & multis plerisque annis taliter aluerit, memorabili sanè fructu Benedictinæ liberalitatis. Revixit non solum in feris filijs, sed perpetua successione filiorum, ingentium à puero Benedicti Parentis in Benedictam Matrem admirabile devotionis studium, continuatum æquè nostræ ætate, atque superioribus omni ævi sæculis, ita ut meritò omnes Benedictam Matrem præ Benedicto Patre, inexplicabili adamarent studio colerentque adeò ferventer, ut non possent non ipsa quodque se se totam in amplexus eorum effundere, & se se tota virtute piissimæ maternitatis communicare. Ita nullum prorsus toto terrarum orbe reperire erit Monasterium sive Deiparæ à prima fundatione dedicatum, sive Sacello aliquo, sive statua miraculosa, seu etiam ab antiquo memorabili concursu populorum frequentatum. Prodigiosa reverã res, ut Ordo universus de hac re sibi ante omnia gratuletur. Et revera, si Italiam, si Hispanias, si Gallias, si Germaniam utramque, quaqua versum inspicias, deprehendes miracula Virginum Virginis Benedictæ Matris, in Benedictos suos, & Benedictinos Benedicti Patris filios absque numero infinitate quasi quadam liberalissimæ suæ misericordiæ distribura & largissimè effusa; imò gratiam ejusdem & favores tantoperè omnium animos præoccupasse, ut non aliter postremo hoc sæculo de tantæ Matris promovenda gloria universi & singuli allaborent, ut desertissimus sibi quisque à semet ipso sibi esse imaginetur, nisi certatim quasi certamine inito quis in novo excogitando cultu tantæ Virginis tantæque Matris alius alium antevertere, & priorum sæculorum omnium, studia omnia, inventiones omnes, labores omnes, quam longissimè superare comprobetur. Ita Mont-Serratensis, Cassinensis, Cluniacensis, Cisterciensis, Camaldulensis, Fontis Ebraldi, Bursfeldensis, innumera alia Congregationes, Monasteria Einsidlense, Camberonense Mariæ-Cellense, Todtmosenense, & sexcenta solius Germaniæ evidentissimis signis comprobant, Cæli Reginam, terras etiamnum suo regimine, & beatissima, in suis Benedictione, nunquam destituisse, nec destitutam esse, cum ipsa à se potius, quam à Benedicto Patre, Benedictinam appellari Familiam, jure meritissimo contendat, & etiam evincat, Ipsamet Archi-Cancellario suo Divo Alano, id ipsum

sum afferente, & demonstrante, comprobata hac ipsa Veritate demonstrationibus penè infinitis, atque innumeris tantæ gratiæ, tam in Monasterijs, quàm Ascetis mirificè quotidie

operantis, adeoque Benedicti Patris, præmæri Mariani fervoris, in seris filijs, exardescens, univèrsamque orbem accendens.

*Collegij Socii Jesu paderbornæ
1697.*

F I N I S

Benedictus

1697